

خود پرسشی

اکر وارد کلاستنی شدید که در او همه کاهای رنگارانک دیدید ولی در کوش و ازار او خاری چند سر درآورده آبا سزاوار است که برای این چند خار از آن کاهای زیبا جشم بیوشید - یا وارد شهری شدید که دارای همه نوع عمارات زیباست و در کوش او هم و برانه چند دیدید آبا سزاوار است که آن شهر را ویرانه بخوانید - اینه خواهید کفت نه - زیرا هر کای با خاری و هر هموره با ویرانه و هر یکی با بد همراه است نمیتوان بکناء بد از خوب هم چشم بیوشید ولی انسان در هنگام گفتار چیزی را میگوید و در هنگام کار جز آنرا میکند که میگوید - زیرا میفهم که چه نفاق ها و دشمنی های ادائی که در میان دو قوم است برای بکار بردن این کذبته بکی از اینها با ذکری کرد و چه بدینه ها که نسبت به قومی دارند برای بکار رفته کار رفته که از بکار اینها سرزده - هرگاه از تاریخ هم شاهد بخواهیم می بیفهم که بیشتر این چنگها و خونریزی ها برای چند نفر کناهکار بود و در نتیجه خون هزارها مردم بکناء را ریخته اند از نظر گذرین خونریزی های دنیا بهنی خونریزی چنگیز نبود مگر برای چند نفر است کار بکه سوداگران او را کشند

اینها که تا کنون گفته هم تا هنگاهی سب که اینها بستکی باشند و اینها که اینها باشند از حار همه را کلاستان می بینند مثلاً شما چنانچه ویرانه داشته باشند پر از حار همه را کلاستان می بینند مثلاً شما که تا امروز پنجاه سال زنده کی کرده اید شاید پنج نفر را ندیده اید که از خود عیمی کرفته باشد ولی در هر روز بیش از پنجاد نفر می بینند که بدی ذکر این را میگوید این نیست مگر در نتیجه همان خود پرسشی که همواره بدھای خود را نیک میبینند و نیکی های ذکر این را بدیدس باشد که همیشه در کلستان خار هم بیدا میشود اکر چه مال شما باشد و در خارستان کل هم باقت میشود اکر چه مال ذکر این باشد هر دانا آنکسی است که هرجا کل را کل به بینند و خار را خار